

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ δὲ αἴτησις ἀπερὶσφύεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητῇ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τῇ 16ῃ Μαΐου 1898

Ἐλαφρόνοια πράγματι δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ἀδιὰφοροῦντες εἰς τὸ τί συμβαίνει περί τῶν καὶ τὸ ὅτι ἐγενήθησαν ἄνθρωποι καὶ ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσιν ἀνθρώπινον προορισμὸν καὶ ἀπαντῶντες εἰς ὅσα περὶ κοινοτικῶν κανονισμῶν διὰ τὰ μητροπολιτικὰ καὶ ἔθνικα μας ζητήματα ἐγράφομεν μετὰ πόνου καρδίας λέγουσιν ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν εἶχον ὁδηγούς καὶ συντάγματα καὶ ὅτι κάλλιον διηύθυνον τὴν κοινότητά ἐκεῖνοι οἱ ἀγράμματοι τῆς παιδείας τῶν σημερινῶν· ἐπομένως τὸ μόνον συνελεστικὸν φάρμακον τῆς ἀνορθώσεως διὰ τῶν κανονισμῶν εἶναι εἰδὼς φρούδης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τοιαύτη συζήτης εἶναι λίαν εὐχάριστος διότι πάντες ἀνεξαιρέτως φρονοῦσιν ὅτι ὡς βαίνομεν τὰ πράγματα βαίνουν κακῶς καὶ ἀγόμεθα πρὸς ὀλεθρον· ἔαν δὲ ὑπάρχει διαφωνία ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς θεραπείας θὰ εὐρεθῇ τὸ καταλληλότερον. Τὸ δύσκολον εἶναι ὅτι δὲν καταρθώσαμεν νὰ ἐνοήσωμεν ἀκόμη τὸ καθήκον τοῦ ἀρχόντος καὶ ἀρχομένου, τοῦ διευθύνοντος καὶ διευθυνομένου, ἐνῶ δὲ ἅλοι περὶ αὐτοῦ μετὰ προσοχῆς τὸ τί ἐνεργεῖ ἡ ἐκάστοτε δημογεροντία ἐν οὐδεμιᾷ ἐκλογῇ προσεπαθήσαμεν νὰ φέρωμεν εἰς τὰ ὁλικά τῆς μητροπόλεως τοὺς καταλληλότερους. Ὁ λόγος εἶναι ὅχι διότι δὲν τοὺς εὐρίσκωμεν ἀλλὰ διότι δὲν δύναμ.θα νὰ τοὺς ἐκλέξωμεν. Κεῖ ἰδοὺ διατί. Ἡ σημερινὴ δημογεροντία, συγκριτικῶς, καίτοι δὲν διεπράξε μέχρι τοῦδε, ἄξιον λόγου τι, ἀπαρτίζεται οὐχ ἥττον ἐκ τιμίων καὶ ὑπὸ πατριωτισμοῦ ἐμπνεομένων προσώπων· αὕτη προήλθεν ἐξ ἐκρύθμου καταστάσεως προκληθείσης ἕνεκα σχολικοῦ τινος σκανδάλου κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ συνεκροτήθη κατόπιν συνεδριάσεως ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ὀλίγων προσώπων ὧστε διόρισμός τῶν κατήντης περίπου ἐξ ὀφικίου (ex officio). Νὰ σὰς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, τῶν ἀσχημιῶν αἵτινες ἐγίνοντο κατὰ προηγουμένης ἐκλογῆς εἶναι προτιμωτέρα ἐπὶ τέλους ἢ ἀνωτέρα ὁδός. Τὰ πρὸς ἐπικύρωσιν πληρεξούσια τῶν ἐνοριῶν ἤγοντο εἰς τὰ κρηφνεῖα καὶ ἐστερημένοι πάσης αὐτοβοῦλίας οἱ τῶν πληρεξουσίων ἐκλογῆς ἐνορίται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βάκχου ὑπέγραφον αὐτὰ καὶ ἐξ ἐλαφρῶς ἐννοουμένης ἀδικοφροσύνης ἄκοντες περίπου ἐπεκύρουν ἑτοιμα δελτία παρουσιαζόμενα ἐντὸς κέντρων ἐνθα δὲν θὰ συνέφερον ἢ ἀνάπτυξι πάσης συζητήσεως καὶ οἱ πληρεξούσιοι οὕτω καθαρὸν προῖον τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν τῇ μητροπόλει ἐξέλεγον τοὺς πατέρας τῆς κοινότητος. Τί λοιπὸν περιμένετε ἐξ ἐκλογῆς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διεξαγομένης; Ἐάν δὲ ἐκυβέρνησαν οἱ ἀρχαῖοι ἀγράμματοι καλῶς· τοῦτο συνέβαινε διότι εἶχον νὰ κάμωσι μὲ ἀγραμμάτους ἄλλ' ἀκαταίτους. Τὸ ἐπιχειρήμα σας φίλοι συνάδελφοι οὐδὲν ἄλλο κατορθοῖ ἢ νὰ πολεμήσῃ καὶ μόνον

τὴν ἐπικρατοῦσαν ἡμιμάθειαν ἣς ἡμεῖς κεκηρυγμένοι ἐχθροί· νομίζετε δὲ ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀταξιών εἶναι δυνατόν νὰ ὀρθοπορήσῃ πλοῖον ἐστερημένον δυστυχῶς καὶ πηδαλίου καὶ ἐξαρτημάτων; Ἄνευ κανονισμῶν ἀδύνατον εἶναι νὰ ἔχωμεν δημογέροντας ἰσχυροὺς (διότι καλοὶ ἐκλέγονται) καὶ δυναμένους νὰ ἐπιτελέσωσι τὸ καθήκον τῶν· ἄνευ αὐστηροῦ περιορισμοῦ ὅπως «τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ» καὶ ὅπως «τὰ ἱερὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς» ὅθ' ἡμεῖς αἰωνίως ὁ περίγελως τῶν ξένων καὶ τότε μόνον ὁ τὰ κοινὰ μας διέπων θὰ ἐνεργήσῃ καὶ ὑπὲρ τοῦ σχολείου καὶ ὑπὲρ τοῦ κληροδοτήματος καὶ ὑπὲρ τοῦ μοναστηρίου ὅταν ἔχῃ ἄνὰ χεῖρας ὄπλον τὸν κανονισμόν. Καὶ ἰδοὺ καὶ δημοσίᾳ ἐπαναλάβομεν πολλάκις ὅτι τὰ μοναστήρια κλέπτονται φρικτὰ, πῶς ἄλλως θὰ εὐρεθῇ ὁ ἐλεγκτὴς καὶ δύναμει τίνος μέσου σὰς παρακαλῶ θὰ τιμωρηθῇ ὁ καταχραστής; Ἄνευ ἐφέρα ἐν ἐκτάσει τὰ ἀνωτέρω διότι ἔαν εἰς τὰ φιλελεύθερα κράτη διὰ νὰ συνελεσθῇ τι γενναῖον ἀρκεῖ ἡ πλειονοψηφία, ὑπὸ τὸν φραγμὸν τοῦ ὑπάρχοντος δυστυχῶς ἐνταῦθα ζυγοῦ ἀπαιτεῖται παμπληφία, δέον δὲ νὰ πεισθῶσι καὶ οἱ ὀλίγοι. Ἡ πλειονότης τῆς κοινότητος πρὸ πολλοῦ ἐνόησε τὴν ἀνάγκην καὶ παρὰ τῶν ἐκάστοτε δημογεροντιῶν πρῶτην ἀπάντησιν ἤγαγε νὰ λάβωσιν αὐταὶ τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν σύνταξιν καὶ στερέωσιν κανονισμῶν. Παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ὑποσχέσεις τῶν δυστυχῶς αὐταὶ μένουσιν ἀπραγματοποιήτοι μέχρις οὗ δὲν θὰ ἔχωμεν νὰ περιστώμεν οὐδ' ἐρείπια. Μίαν χήραν καὶ τὸ ζήτημα μιᾶς προκοπῆς δύναται νὰ δικάσῃ πᾶς τίμιος ἄνθρωπος ἄνευ τῆς ἀνάγκης διπλωματικῶν προσόντων καὶ πολιτικῆς ὀξυδερκείας, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀπρηχαιωμένον τοῦτο ἔδαφος καὶ μόνον κύριοι δημογέροντες, οὐδόλως ἐκπληροῖτε τὸν προορισμὸν τοῦ ἀξιώματός σας καὶ οὕτε θὰ καταστήσῃτε τὴν κοινότητά μας ἀξίαν μιμήτριαν τῶν Ἀμπελακίων· οὐδεὶς ἡγήθη τὴν δρᾶσιν ὑμῶν ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῆς ἀλλὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἀνελάβετε νὰ διεκπεραιώσῃτε τόσον διὰ τὰ σχολεῖα ἐπαρχίας καὶ πόλεως ὅσον καὶ διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν μοναστηρίων Πρεβέζης καὶ Λούρου οὐδέποτε θὰ κατορθώσῃτε ἄνευ κανονισμῶν. Πιστεύω ὅτι ἐδιδάχθητε παῖδες καὶ τοὺς παῖδας σας διδάσκετε πρῶτον τὸ Α καὶ ἔπειτα τὸ Β· ἀναστρέφοντες δὲ τοὺς ὄρους δὲν θὰ κάμνῃτε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ παρατείνῃτε τὴν ἀγωνίαν, νὰ χρεωκοπήσῃτε τὰ ἱερὰ ἱδρύματα, νὰ ἀφήσῃτε ἀγράμματα τὰ τέκνα τῆς πατρίδος καίτοι τοιαύτη δὲν εἶναι ἡ πρόθεσίς σας.

Εἰδήσεις διάφοροι.—Ἐκλεγίστας τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος, ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ἐγράφομεν, ἀπαρτιζομένης ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἀναστ. Σκέφερν, Σπυρ. Μοσχοπούλου καὶ Νικ. Κιτσίου, κατόπιν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐξω τοῦ τόπου αὐτῆς ἐνιοὶ ἠθέλησαν νὰ ἀντικαταστήσωσι τὸν κ. Νικ. Κιτσίην διὰ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Μακρῆ. Ἰδοὺ τὰ γελοῖα ἀποτελέσματα τῆς ἐλλείψεως τῶν κανονισμῶν· κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπαναληθῇ ἡ ἐκλογὴ, ἀφ' οὗ καὶ τὰ δύο πρόσωπα θεωροῦνται προσβεβλημένα. — Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἱεροδιάκονος τῆς Μητροπόλεως κ. Ἰάκωβος, ὅστις εἶναι καὶ ἱεροκῆρυξ· εὐχόμεθα αὐτῷ ἐπιτυχῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του συνιστῶντες φιλοπονίαν, διότι ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην συνεχῶς κηρύγματος. — Ὁ ἀρχιερεὺς ἕνεκα ἐπαρχιακῶν ἀ-

ναγκῶν θὰ παρατείνῃ τὴν ἀπουσίαν του μέχρι τέλους τρέχοντος. — Περιμένονται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τρία τέσσαρα τουρκικὰ ἀτμόπλοια, ὅπως παραλάβωσι καὶ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ στρατοῦ. — Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες λέγουσιν ὅτι θὰ ἀποσταλῇ εἰς Κρήτην ὡς βαλῆς ὁ Καραθεοδωρῆς πασιπᾶς. — Ἀλλὰ δὲ ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἠδύοκῃσε νὰ διορίσῃ βαλῆν ἐκεῖ τὸν ἐγγονὸν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀνίας Γεώργιον, ἐπρωτίμην νὰ ἀναφέρωσι τὸν πάππον ἀντὶ τοῦ πατρὸς· ἱλαρότης διὰ τὴν λογοκρισίαν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς, παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς δὲ κατῆ-φεια ἕνεκα τοῦ πραγματικοῦ τῆς εἰδήσεως. — Περιμένονται ἐξ Ἰωαννίνων 7 τάγματα ὅπως ἀναχωρήσωσι διὰ θαλάσσης εἰς Σμύρνην. — Ἀπασα ἡ ἀκίνητος περιουσία τῶν μονῶν Λούρου ἐνφωκίσθη διὰ μίαν ἐξαετία ἀντὶ 12,000 εικοσασφράγκων (240,000 φράγκα χρυσᾶ) ἐν ὅλῳ καὶ δι' ὅλον τὸ διάστημα παρὰ τοῦ κ. Κ. Τύλια, Α. Σώζιου καὶ συντροφίας. Μὴ γενομένης νομίμως διὰ δημοπρασίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ ἐγένοντο παρ' ἄλλων πατριωτῶν παραστάσεις τηλεγραφικαὶ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὰ ὁποῖα τηλεγραφικῶς ἠκύρωσαν τὴν ἐνοικίασιν διατάξαντα ὅπως ἡ Μητρόπολις παρακολουθῇ πιστῶς τοὺς περὶ Βακουρίων νόμους. Σημειωτέον ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσώπων ὁ μὲν πρῶτος εἶναι δημογέρον Πρεβέζης καὶ ὁ ἕτερος δημογέρον Λούρου· τί ἐγένετο ἐν τῷ κρυπτῷ ἀφίνομεν τὸ σέβ. κοινὸν ἐλεύθερον νὰ σκεφθῇ, ἡμεῖς κρίνομεν καθήκον νὰ στιγματίσωμεν τὴν ἰδιοφελίαν ἐκ τῶν ἱερῶν ἱδρυμάτων καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἀνωτέρω κυρίους ὅπως προσέξωσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἐντολὴν τῶν ἐκλογέων τῶν ὡς πρὸς τὰ καθήκοντά των καὶ οὐχὶ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τῷ βαλαντίῳ αὐτῶν. — Διὰ λέμβων ἀφίκοντο σήμερον περὶ τὰς 90 οἰκογενείας προσφύγων Ἡπειρωτῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἰδίως ἐκ τῆς ληστευθείσης, δηωθείσης καὶ καταστραφείσης κωμοπόλεως Καμαρίνας· εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἐπὶ τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἐπιβλέπουσα Πρόνοια παρέξῃ αὐταῖς τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπαραίτητα μέσα· ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα εἶναι ζήτημα πῶς θὰ ζήσωσιν.

ΕΚ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

15 Μαΐου 1898.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 274 φύλλῳ τῆς φιλῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» κατεχωρήθη ὅτι ἐνταῦθα Ἀριστοτέλης Σ. Σπυράκος προέτρεψε τοὺς ἐνταῦθα σταθμεύοντας δύο (2) χωροφύλακας καὶ προσέβηλον τὸν ἱερέαν Νικόλαον Δεσύρην θεῖον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει δικηγόρου κύρ. Β. Δεσύρη ὅστις ἐπέδωκεν καταγγεῖλξιν ἐναντίον τοῦ Σπυράκου συνεπείᾳ τῆς ὁποίας συνελήφθη καὶ ὑπὸ συνοδείαν μετεφέρθη εἰς Δέλφινον καὶ ἐκείθεν εἰς Ἰωάννινα καὶ Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἕνεκα τούτου ἔλασε τὴν εὐνοίαν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ πληροφορία σας αὕτη εἶναι ἀνυπόστατος καθόσον οὐδὲν τοιοῦτον μετὰ Σπυράκου καὶ ἱερέως Δεσύρη συνέβη.

Ὁ Α. Σπυράκος ἐνοικιαστὴς τῆς δεκάτης Δροβιάνης εἶχε λαμβάνειν παρὰ διαφόρων ὀφειλομένην δέκατην καὶ παρεκάλεσε τὸν ἐν Δελφίνῳ Καϊμακάμην ἵνα τοῦ χορηγήσῃ στρατιωτικὴν δύναμιν πρὸς εἰσπράξιν, ὅστις καὶ διέταξε τὸν ἐνταῦθα τότε εὐρισκόμενον Ὀσμάν Ἐφένδην

καὶ τοῦ χορήγησε τὴν αἰτηθεῖσαν πρὸς εἰσπρα-
ξιν δύναμιν ὁ Ὁσμαν ἐφένθη εἰσαίτων τοὺς ἐν
λόγῳ στρατιώτας πρὸς ἄπαντας τοὺς ὀφειλίας
ὡς καὶ εἰς τὸν ἱερέα Δεσπότην, ὅστις ἐπλήρωσε
τὴν ὀφειλομένην πρὸς αὐτὸν δεκάτην χωρὶς νὰ
συμβῇ κανὲν ἐπιστοίαν, πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ὅτι ὁ
ἐν λόγῳ Σπυράκος χεῖρες μεγίστην ὑπόληψιν ἐκ
μέρους τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως εἶνε ἡ πρὸς
αὐτὸν προαίρεσις θείας Ἀζῆς καὶ ὅστις διὰ μεγα-
λῆς πλειονότητος ἐξέλεγε τοιοῦτος, μὴ δεχθεὶς
δὲ τὴν θέσιν ταύτην διὰ λόγους ὑλικούς ἐνέ-
ργησεν ὁ ἴδιος ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἀπηλάγη τὸν
καθηκόντων ἀξῆ.

Ἐὰν δὲ τινες κακοπληρωταὶ ἐκ συμφέροντος
κινουμένοι ἠθέλησαν νὰ ἀμαυρώσουν τὴν ὑπόλη-
ψιν τοῦ ἱνα ἀπαλαγῶσι ὡς ἔοικε ἐπόμενον ἐκ τῆς
πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένης κατατῆς, γράφοντες τὰ
εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» καταχωρηθέντα
ψευδολογήματα, βεβαίως δὲ γίνονται πιστευτοὶ
διότι ἡ διαγωγή τοῦ Ἀριστοτέλους Σ. Σπυρά-
κου εἶνε γνωστὴ εἰς ἅπαντας τοὺς ἀπανταχοῦ
Δοξιοκρίτας.

Ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δελφίνου συγκεντρο-
μένους ἀπὸ τοῦ πολέμου τουρκικοὺς στρατὸς ἄμα
τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκκένωσης τῆς Θεσσαλίας ἤρ-
ξατο ἐτοιμαζόμενος πρὸς ἀναχώρησιν. Πρὸς
τοῦτο κατῆλθε καὶ συνεκέντρωσεν εἰς Ἀγίους 40
ὄλους, ὅπου ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν ἀναμένει
ἀντιπλοῖον, ἵνα παραλάβῃ αὐτὸν καὶ μεταφέρει
εἰς τὸν τόπον του. Ἡ ἐκ Δελφίνου ἀναχώρησις
τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Γκαλιπ-βέη ἐγεί-
νετο πανηγυρικὴ πάντων τῶν κατοίκων προ-
πεμπάντων αὐτὸν μετ' ὁμάτων, καθ' ὅσον
ἔμενον ἐκ τῆς αὐτοῦ διαμονῆς του τὰ μᾶλλον
εὐχарιστήμενοι. Διὸ καὶ ἐγκάρδιος ἦτο ἡ προ-
πομπὴ αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν
Ἰωαννινοῦ. — Εἰς τὰς 14 πρῆξ. εἰς Ἀγίους Σα-
ράντα, ἐν τῷ αὐστριακῷ ἀντιπλοῖον ἐρριπε
τὴν ἀγκυραν αὐτοῦ, Ἐβραῖος ἐπιβάτης Ἰσραήλ
ὀνομαζόμενος ἱεζεὺς τοῦτο, ἀλλὰ, τίς οἶδε πῶς,
παρεσύρθη ἀπὸ τὸ σχοινίον αὐτῆς καὶ ἔπεσεν
εἰς τὴν θάλασσαν εὐρὺν σιτῶν θάνατον, χωρὶς
νὰ λάβῃ παρ' οὐδενὸς βοήθειαν, ἐν ᾧ ἦτο γα-
λήνη καὶ τὸ ἀντιπλοῖον ἦτο ἐντὸς τοῦ λιμένος.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

5 Μαΐου 1898

Σὺν τῇ ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλίας ὑπὸ τῶν
τουρκικῶν στρατευμάτων γίνεται συγχρόνως καὶ
ἡ ἐκκένωσις τῆς δούλης Ἡπείρου ὑπ' αὐτῶν.
Ἄμα δὲ τουρκικοὺς στρατὸς ἀπεσφύρη εἰς τὸ
ἐσωτερικόν καθ' ὅλην δὲ τὴν περιφέρειαν Πρε-
βέζης-Φιλιππιάδος καὶ ἀπάσης τῆς μεθιορίου
γραμμῆς δὲν ἔμεναν εἰμὴ μόνον τρία τάγματα,
τούτῃσι χίλιοι πεντακῶσι ἄνδρες. Οὕτως
ἡτύχασαν πλέον οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι καὶ ἐπε-
δόθησαν εἰς τὰ ἔργα των, ἔχοντες τὸν νοῦν των
ἡμερον πλέον καὶ ἀποβιβάζοντες τὸν ῥόβον, ὑπ'
οὐ κατεῖχοντο πρότερον, ἀγνοοῦντες τί τέχεται
ἡ ἐπιστοία. — Οἱ ἐναπομείναντες εἰσέτι ἐνταῦθα
ὀλίγοι πρόσφυγες σκέπτονται ν' ἀναχωρήσωσι
πλέον καὶ οὗτοι εἰς τὰς πατρίδας των, ὅπως ἐ-
πιδοθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς ἐργασίας των, ὅς
ἐγκατέλιπον ἀπὸ ἐνὸς περὶ τοῦ ἔτους ἑνεκα τοῦ
ὁλοῦ πολέμου, ὅστις ἀπέβη δυστυχῶς λίαν
ἐπιβλαβὴς διὰ σύμπααντα τὸν Ἑλληνισμόν ἑνεκα
ἀκατονάστων αἰτίων. — Εἰς τὰ πέραν τῆς
γεφυρῆς καταστήματα τῶν ἀδελφῶν Μιχαὴλ
ποικαὶ ἀναργεῖα ἀπετέφρωσε τρία ἐξ αὐτῶν,
ἥτις τὸ ἀρτοποιεῖον καὶ δύο ἑτερα, προζενή-
σασα ἱκανὰς ζυμίας. — Πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος
περίπου ἐκνήψατο καταιγὶς μετὰ χαλάζης με-
γέθους λεπτοκαρπύου ἐπέφθον ἀρκετὰς βλάβας εἰς
τὰς εἰλαίς, ἀμπέλους καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δέν-
δρα. — Εἰς τὴν χώραν μας ἀπὸ ἐνὸς καὶ πλέον
ἔτους ἐνίσκηψαν μέχρι τοῦδε αἱ ὀκτὼ πληγαὶ
τοῦ Φακῶν ἡ τελευταία ἦτο ἡ ἐνάντη ὅστε
ἐναπολείπεται εἰσέτι μία διὰ νὰ συμπληρωθῶσι
ἀκριβῶς δέκα.

Ι. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ δικηγόρος
Ἡπειρώτης
Ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀρ. 68.

ΚΟΥΤΣΟΥΦΛΙΑΝΗ

Εὐγενεστάτῃ τῆς πόλεως ἡμῶν δέσποινα,
ἡ σύζυγος τοῦ πρώην ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν
ὑπουργῶν κ. Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, ἔσχε
τὴν ὥραιαν πρωτοβουλίαν νὰ συγκαλέσῃ ἐν τῇ
μεγαλῇ τῆς ἐκτίσεως τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀν-
δρας, ὅπως καταρτισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλο-
γὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἀποπερσάντων τὰς κα-
τοικίας των χωρικῶν τῆς Κουτσούφλιανης. Οὕτω
κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῶν κ.κ. Κυριακούλη
Μαυρομιχάλη, Ἀλεξάνδρου Ρώμα, Ἐπαμει-
νώνδα Μαυρομάτη, Ἀθ. Μουστοπούλου, Θεοδ.
Βελδιανίτη, Ἀθ. Περράκου Μαυρομιχάλη, Ἰω.
Λάμπρα, Ἀθ. Ρωμανοῦ, Θεοδ. Ρεσιναῖα, Ἀλ.
Σούτσου καὶ Ἀλ. Μαύρου, ἥτις ἐξέλεξε ἐτε-
ραν τριμελῆ ἐπιτροπὴν, ἀποτελούμενην ἐκ τῶν
κ.κ. Κυρ. Μαυρομιχάλη, Θ. Βελδιανίτη καὶ
Περράκου Μαυρομιχάλη, ὅπως κανονίσῃ τὸν τρό-
πον τῆς ἐνεργείας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τού-
του. Καθ' ὃ ἀπεφασίσθη, θίβει τελεσθῇ ἐορτὴ
ἐν Φεβρουάρι, καὶ δοθῇ μουσικὴ ἐσπερὶς καὶ θὰ
κληθῇ ἡ Κοινωνία, ὅπως καταβῇ τὸν ὁδὸν
τῆς ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς Κουτσούφλιανης,
εἰτινες ἐπανεφάραν τὰς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλεί-
ψεως τῆς Παργας. Ὅντως ἔτι πάσης τιμῆς καὶ
τῆς υποστηρίξεως πάσης τῆς κοινωνίας ἡμῶν εἶνε
ἡ πρωτοβουλία τῆς ἀδελφῆς δεσποίνης, συνεχι-
ζούσης τὰς παραδόσεις τοῦ εὐγενεστάτου αὐτῆς
οἴκου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέδωκεν ἀμέσως ἐγκύκλιον, ἥτις
ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης, 14ης
Μαΐου, τὸ ὄνομα τῶν κατοίκων τοῦ μικροῦ χω-
ρίου τῆς Κουτσούφλιανης παρὰ πάντας Ἑλλη-
νος προφέρεται μετ' εὐλαθείας καὶ θαυμασμοῦ.
Παρὰ νὰ υποκύψωσιν ὑπὸ τὸν ἐνικὸν ζυγόν, οἱ
πιστοὶ οὗτοι σηματοφόροι τῆς ἐλληνικῆς ἰδέας,
ἐπροτίμησαν νὰ πυρπολήσωσι τὸ χωρίον των
καὶ νὰ ἀπαγάγῃσι μετ' ἐκὼν τὰ ἱερά, τὰς
ἐστίδας καὶ τοὺς τάφους τῶν πατέρων των.
«Τίς Ἑλλήν καὶ τίς φιλόανθρωπος ἐν γένει θὰ
ἀφῇσιν ἐγκαταλείπειν τοὺς εἰς τὴν τύχην των
ἄνδρας ὑπομνήσκοντας ἡμῖν διὰ τοῦ ἐνέου πα-
ραδείγματός των καὶ διὰ τῆς αὐτοθυσίας των,
τὰς εὐκλεστεράς σελίδας τῆς μεγάλης ἡμῶν
ἐπαναστάσεως ;

«Τίς δὲν θὰ σπεύσῃ τοῦ νὰ προσέλθῃ αὐτοῖς
ἀρωγὰς, ὅπως ἐπὶ τοῦ ὁδοῦ τῆς Θεσσαλίας
ἀνεγείρωσι νέον χωρίον, διακινῶν ἐν τῇ ἱστο-
ρίᾳ τοῦ ἑλληνοπροσέστατον γεγονός καὶ παρα-
δίδον τὸ ὄνομα τῶν κατοίκων εἰς τὴν ἀθανάσιαν ;
«Ἐπεὶ τοῦ σκοποῦ τούτου συνέστη ἡ ἐπιτρο-
πὴ ἡμῶν, ἐν πληρεστάτῃ πιστοίᾳ ὅτι ἐξυ-
πηρετεῖ σκοπὸν κατ' ἐξοχὴν ἐθνικῆς καὶ
ὕψλης.

«Ἐνεκα τούτου ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ ποιοῦσα
ἐκκλησίαν εἰς πᾶσαν ἐλληνικὴν καὶ φιλόανθρωπον
ἐν γένει καρδίαν δὲν ἀμειβέται πῶς ὅτι
θίβει τύχει παρὰ προθυμοτάτης συνδρομῆς.

Ἐν Ἀθήναις 19 Μαΐου 1898

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ

Ὁ Τούρκος τηλεγραφικὸς Φαρσάλων
κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ στρατοῦ ἀπεπειράθη
νὰ πυρπολήσῃ τὸν τηλεγραφικὸν κατὰσχημα.
Εὐτυχῶς οἱ ἐπιτροπὸι ἀντιληφθέντες τοῦτο προε-
λαβον τὴν πυρπολήσιν. Οἱ Τούρκοι ἔχον κοψί-
την προτεραιότητα τῆς ἀναχωρήσεως των τὸ σῦμα
ἔχον δὲ συνδέσει αὐτὸ μετ' ἄλλου κεκομμένου
πρὸς ἀποπλάνησιν τῶν ἡμετέρων καὶ ἐπιβρά-
δυνσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἡμετέρας τη-
λεγραφικῆς συσκευῆς.

Ὁ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Βάσσαν ἡμέτερος
στρατὸς ἐκκινήσας τὴν 12ην τῆς νυκτὸς τοῦ
παραλόντος Σαββάτου ἐκ Δερβὶ Φούρκας κατέ-
βησεν τὴν Κυριακὴν τὴν 5ην πρωινήν ὥραν
πρὸ τοῦ Δομοκού. Εἰς τὰς 5 καὶ 10' λεπτὰ ἡ
ἐπὶ τῆς ἐκκένωσης ἐπιτροπὴ ἰδιοποίησε τὸν κ.
Βάσσαν ὅτι ἡ πόλις εἶνε ἐντέλως κενὴ καὶ συνε-
πῶς εἶνε ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης εἰς τὴν διά-
θεσιν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν. Κατόπιν τῆς ἀναγγε-
λίας ταύτης ὁ κ. Βάσσαν παρίταξε τὰ στρατεύ-

ματα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν εἰς τὰς 5 καὶ
καὶ 30' τὴν ὁποῖαν κατέλαβε δι' ἐνὸς τάγμα-
τος στρατοῦ. Οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν ἐνθου-
σιωδῶς τοὺς ἡμετέρους οἱ κώδωνες τῶν Ἑλλη-
σίων ἔκρουον χαρμουνίως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν
ἄμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἀνεγνώσθη ὑπὸ
τοῦ ἀρχηγοῦ ἡ προκήρυξις τῆς καταλήψεως.
Κατόπιν τούτου ἡ πρώτη φοντὶς τοῦ ἀρχηγοῦ
ἦτο ἡ ἐγκατάστασις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας
τῆς πόλεως καὶ τῶν περὶ τὴν καταληφθέντων ὑπο-
τιμημάτων στρατοῦ χωρίων. Ἐπίσης αἱ ἀρχαὶ
ἤρξαν νὰ ἐγκαθίστανται εἰς τὴν πόλιν τοῦ
Δομοκού. Εἰς τὰς 7 καὶ 45' λεπτὰ ἀπεκατε-
στάθη ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία τοῦ Δομοκού
μετὰ τῆς Λαμίας. Ἐν γένει δὲ ὁ χρόνος τῆς
διαιρέσεως τῆς καταλήψεως διήλθεν ἐν μεγάλῃ
ἡσυχίᾳ.

Οἱ ἐπιτροπὸι κ.κ. Φοντάνας, Μαχμουτ-βέης
καὶ Πετισκῶφ ἀνεχώρησαν ἐκ Βόλου τὴν πρωί-
ν τῇ Κυριακῇ διὰ μικροῦ τροχοφόρου τουρκικοῦ
ἀντιπλοῖου ὀνόματι «Γεωργίος». Τὴν μεση-
μέριαν εὐρίσκοντο εἰς Ἀλμυρὸν, συνετάχθη δὲ
ἀμέσως καὶ ὑπεγράφη τὸ πρωτόκολλον τῆς πα-
ραδόσεως. Τὴν 1ην μεταμεσημέριαν εἰσῆλθεν
εἰς τὸν Ἀλμυρὸν κατεβάνον ἐκ Πλατάνου ὁ
ἀντισυνταγματάρχης κ. Ἀλεξ. Ἀλεξάνδρου
μετ' 600 εὐζώνων τοῦ 4ου τάγματος. Οἱ πολ-
λῖται ὑπεδέχθησαν διὰ ζήτωκραυγῶν καὶ πυρ-
ροβόλων τὸν στρατὸν. Ἡ χαρὰ αὐτῶν ἦτο ἀ-
ρίγματος. Ἡ πόλις εἶνε καταστραμμένη κατὰ τὴν
πλευρὰν. Ἐκ τῶν οἰκίων ἔχουν ἀφαιρεθῇ τὰ πα-
τώματα, τὰ παραθυροφύλλα καὶ τὰ κουρνιαχτά.
Τὸ τελεωνέον, ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς στρατὸν τουρ-
κικόν, κατεστράφη. Μόνον ἐν δωμάτιον ἐξυμ-
νῶν, ὅπου ἔμενον ὁ διοικητής. Τὰ λοιπὰ
ἀφαιρεθῆσαν καθὼς καὶ τὰ ξύλα. Αἱ δοκοὶ ἔξ-
χθησαν, ἀνεκάρη δὲ καὶ τὸ χῶμα μετὰ τὴν ἰ-
πίδα τῆς εὐρέσεως χρημάτων. Μετ' ὅλην
ἐβόαν ἡ «Ἑλλάς» ἡ ἡμετέρα ἀληθῶς ἐξαιρετικῆς
ἐγκυρότητας καὶ ὑπερέτα πάσης προηγουμέ-
νης ὑποδοχῆς. Ἡτο φρενίτις ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τῆς ἐκκλησίας
καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πετροπούλου
μετέβηεν πεζῇ. Ἀνθρ καὶ περιστέραι ἐρρίπτοντο
ἐκ πλείων ἐξώσεων. Ὁ διάκονος τῆς πό-
λεως μεγαλοπρεπέστατος.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπεδαφίλεισε πολλὰς περιποιή-
σεις εἰς τὸν βουλευτὴν κ. Δεληγώργη. «Συν-
τάξις αὐτοῦ μετὰ τὸ γεῦμα ὑπῆρξε μεγάλῃς πο-
λιτικῆς σημασίας καὶ ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα. Ὁ
Βασιλεὺς ἀνεκρίνας εἰς τὸν Δεληγώργη τὰς
ἐντυπώσεις τοῦ ταξιδίου» εἶπεν, ὅτι εὖρε τὸν λαὸν
ἐν ἀρεταίᾳ πρὸς τὴν δυναστείαν συνασθάν-
μενον τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μὲτ'
τῶν πολιτευομένων ἐξαιρουμένων καὶ ζητούντων
ἀπὸ αὐτὸν μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. «Τὶ νὰ
μετῶν ἐκείνην» εἶπεν, ὁ βασιλεὺς. Ὁ Δεληγώρ-
γη ἀπάντησεν : «Δικαίως λαὸς ἀπὸ ὅλης ζητεῖ με-
ταβολὴν τῶν πραγμάτων καὶ δύνασθαι ἐπι-
τύχει ταύτην ἀρκεῖ νὰ ἐργασθῇ ἀμερόλη-
πως αὐστηρῶς, ἐξασκούμενος καὶ Βασιλικὰ
προνομία.

— Αὐτὸ βεβαίως θὰ πράξῃ εἰς τὸ μέλλον, εἶπε
ὁ Βασιλεὺς. — Βλέπετε, προσέθηκε ὁ κ. Δεληγ-
ώργη, ὅτι ὁ τύπος, μεγάλη δύναμις τόπου, εἰς
ζητήματα ἀνορθώσεως ἐστὶ εἰς τὸ πλεονὸν
τοῦ Βασιλείου.
Εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ Δεληγώργη, εἶπε ὅτι ὁ Βα-
σιλεὺς ἐκ τῆς περιόδου ἀνελήθη ὅτι λαὸς ἐπε-
φόρησεν αὐτὸν νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν μεταβολὴν
τῶν πραγμάτων καὶ ὅτι Βασιλεὺς ἀπεράσισε ὡ-
ρισμένως νὰ πράξῃ τοῦτο.

Ἐκ Μεσολογγίου ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια δι-
ποθύνη χθὲς εἰς Ἀγρίνιον ὅπου ἐγένετο ἐνθου-
σιώδης ὑποδοχὴ καὶ ἐκέρυξε τὴν ἐνάρξιν τῆς
ἐκείσεως. Αἱ ἀρχιψέλαις εἰς Ἀθῆνας εἰς Ἀγρί-
νιον κυρία κατεπλάγησαν ἀληθῶς πρὸ τῶν θαυ-
μασίων γυναικείων ἐργασιῶν. Ὁ κόσμος κα-
ταβάνει δι' ἐκτάκτων ἀμαξοστοιχιῶν. Προχθὲς
τὴν ἑσπέραν μετέβη ἐκ Λοιδίου διὰ Πατρῶν
εἰς Ἀγρίνιον ἡ πριγκίπισσα Εὐγενία, ἡ κατα-
γομένη ὡς ἰσχυρίζεται καὶ ὡς ἀποδεικνύουν τὰς
πατριώτας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Τὴν ἑκτὴν ἑσπερινὴν ὥραν τῆς Τρίτης ἡ βα-
σιλικὴ οἰκογένεια ἀνεχώρησεν ἐκ Πατρῶν προ-
πομπὴν ὑπ' ὅλων τῶν ἀρχῶν, τῶν σωμα-
τείων, τῶν συλλόγων καὶ κόσμου πολλοῦ πα-
νιούσης τῆς μουσικῆς καὶ ἐπιβίβασθαι εἰς τὴν
«Ἀμριτρίτην». Εἰς τὴν βασιλίσσαν καὶ τὴν
πριγκίπισσαν προσεφέρθησαν ἀνθοδέσμιαι ὑπὸ
τῶν θυγατέρων τοῦ δημάρχου. Εἰς τὴν ἀποβά-
σαν προσεφώνησε δὲ τῶν ἐπομένων βαρυσυ-
ματῶν λέγων τοὺς βασιλεῖς ὁ Ἡπειρώτης βου-
λευτῆς κ. Γεωροστόπουλος ὡς ἑξῆς :

«Μεγαλειότατε !

«Ἀποδεχόμενος τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος εἶπα :
«Τίς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ». Τὸ μέγα νόημα τῆς
βασιλείας ταύτης ρήσεως σου ἀποτελεῖ τὸ ὑψίστον
ἐμβλημα τῶν ῥαβδίων καὶ τῶν ἡγεμονιών. Ἀλλὰ αἱ
ἐπαρχίαι τοῦ κράτους καὶ αἱ Πάτραι, ὅς ἔχω τὴν τι-
μὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω, κατέβησαν πάντες καὶ ἐν
τῇ προσφάτῃ περιόδῳ Σου διὰ τὴν πεποιθῆσιν ἀ-
μερίστως διὰ τῆς ἰσχύος ταύτης, ἐν τῇ πεποιθῆσι
ὅτι διὰ τῆς πατριωτικῆς δράσεώς Σου θίβει βαρυντικὰς πα-
ρακαταστάσεις τὸ ἔργον τῆς ἀνασταλτικῆς τῆς ἐθνικῆς
τιμῆς καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς. Βα-
σιλεῖ ἄλλ' ἐνδοξὸς ὁ κληρὸς τοῦ Βασιλείου τῶν Ἑλλή-
νων, διότι ἐκπροσωπεῖ τοὺς πόθους καὶ τὸ ἰδεώδες τοῦ
Ἑλληνισμοῦ, φυλῆς ἐχούσης μεγίστην ἱστορίαν καὶ ὑ-
ψίστην ἀποστολὴν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς ἀνθρωπότη-
τος. Ὁ θεὸς νὰ σκέπῃ καὶ διαφυλάτῃ τὴν Βασιλικὴν
Οἰκογένειαν, νὰ κρατῇ δὲ Σὺ, ὁ Βασιλεῖ, ἐν ταῖς
προσπαθείαις Σου ὑπὲρ τῆς πατριωτικῆς τῶν ἐθνικῶν
πλῆθος, ἵνα αὐτὸν καὶ ὅς ἔχω εὖς ἔχω εἰς τὸν πε-
ρίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐκ τῶν καρδιῶν αὐτοῦ
πανέληθον καὶ βροντῶδες ἐκκαρπὴ ἡ φωνή : Ζήτω ὁ
Βασιλεὺς».

Ἡ «Ἀμριτρίτη», ἀπάρσα ἐκ Πατρῶν τὴν
8ην πρωινήν, ἐβόησε μετὰ ὧραν εἰς Κρυονέριον.
Ἐκείνη ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἐπιβὰσα ἐκτά-
κτου ἀμαξοστοιχίας καὶ συνοδουμένη ὑπὸ τοῦ
δημάρχου Μεσολογγίου καὶ τοῦ νομάρχου, κα-
τεβάνον εἰς προπύργιον αὐτῆς, ἐβόησαν εἰς
Μεσολογγίον τὴν 11ην. Ἀπασα ἡ πόλις τοῦ
Μεσολογγίου παρίστατο ἐν τῇ σινηροδρόμικῃ
σταθμῇ, ἐνθουσιωδῶς δ' ἐχαίρεισεν τὴν ἀφίξιν
ἐκ τῶν Βασιλέων. Ἡ πρώτη ἀληθῶς ἐξαιρετικῆς
ἐγκυρότητας καὶ ὑπερέτα πάσης προηγουμέ-
νης ὑποδοχῆς. Ἡτο φρενίτις ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τῆς ἐκκλησίας
καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πετροπούλου
μετέβηεν πεζῇ. Ἀνθρ καὶ περιστέραι ἐρρίπτοντο
ἐκ πλείων ἐξώσεων. Ὁ διάκονος τῆς πό-
λεως μεγαλοπρεπέστατος.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπεδαφίλεισε πολλὰς περιποιή-
σεις εἰς τὸν βουλευτὴν κ. Δεληγώργη. «Συν-
τάξις αὐτοῦ μετὰ τὸ γεῦμα ὑπῆρξε μεγάλῃς πο-
λιτικῆς σημασίας καὶ ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα. Ὁ
Βασιλεὺς ἀνεκρίνας εἰς τὸν Δεληγώργη τὰς
ἐντυπώσεις τοῦ ταξιδίου» εἶπεν, ὅτι εὖρε τὸν λαὸν
ἐν ἀρεταίᾳ πρὸς τὴν δυναστείαν συνασθάν-
μενον τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μὲτ'
τῶν πολιτευομένων ἐξαιρουμένων καὶ ζητούντων
ἀπὸ αὐτὸν μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. «Τὶ νὰ
μετῶν ἐκείνην» εἶπεν, ὁ βασιλεὺς. Ὁ Δεληγώρ-
γη ἀπάντησεν : «Δικαίως λαὸς ἀπὸ ὅλης ζητεῖ με-
ταβολὴν τῶν πραγμάτων καὶ δύνασθαι ἐπι-
τύχει ταύτην ἀρκεῖ νὰ ἐργασθῇ ἀμερόλη-
πως αὐστηρῶς, ἐξασκούμενος καὶ Βασιλικὰ
προνομία.

— Αὐτὸ βεβαίως θὰ πράξῃ εἰς τὸ μέλλον, εἶπε
ὁ Βασιλεὺς. — Βλέπετε, προσέθηκε ὁ κ. Δεληγ-
ώργη, ὅτι ὁ τύπος, μεγάλη δύναμις τόπου, εἰς
ζητήματα ἀνορθώσεως ἐστὶ εἰς τὸ πλεονὸν
τοῦ Βασιλείου.
Εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ Δεληγώργη, εἶπε ὅτι ὁ Βα-
σιλεὺς ἐκ τῆς περιόδου ἀνελήθη ὅτι λαὸς ἐπε-
φόρησεν αὐτὸν νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν μεταβολὴν
τῶν πραγμάτων καὶ ὅτι Βασιλεὺς ἀπεράσισε ὡ-
ρισμένως νὰ πράξῃ τοῦτο.

Ἐκ Μεσολογγίου ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια δι-
ποθύνη χθὲς εἰς Ἀγρίνιον ὅπου ἐγένετο ἐνθου-
σιώδης ὑποδοχὴ καὶ ἐκέρυξε τὴν ἐνάρξιν τῆς
ἐκείσεως. Αἱ ἀρχιψέλαις εἰς Ἀθῆνας εἰς Ἀγρί-
νιον κυρία κατεπλάγησαν ἀληθῶς πρὸ τῶν θαυ-
μασίων γυναικείων ἐργασιῶν. Ὁ κόσμος κα-
ταβάνει δι' ἐκτάκτων ἀμαξοστοιχιῶν. Προχθὲς
τὴν ἑσπέραν μετέβη ἐκ Λοιδίου διὰ Πατρῶν
εἰς Ἀγρίνιον ἡ πριγκίπισσα Εὐγενία, ἡ κατα-
γομένη ὡς ἰσχυρίζεται καὶ ὡς ἀποδεικνύουν τὰς
πατριώτας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ χεῖρας τῆς πολυτίμα ἔγγραφῃ ἐκ τῆς Ἀυτο-
κρατορικῆς Οἰκογενείας τῶν Παλαιολόγων. Ὁ
λόκληρον τοῦ Ἀγρίνιον ὑπεδέχθη τὴν προκήρυξιν
σαν εἰς τὸν σταθμὸν μετὰ μουσικῆς. Φαίνεται
κατενθουσιασμένη ἐκ τῆς ὑποδοχῆς. Εἰς τὸν
σταθμὸν προσεφώνησεν Ἀγγλιστὶ εὐχарιστή-
σασα τὴν πόλιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Περὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς
Ἡγεμονίδος Σοφίας γράφουσιν ἐκ Βερολίνου εἰς
πρωινήν ἑφημερίδα :

«Σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 5ην μ.μ. ἀφι-
κοντο εἰς Βερολίνον ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος
καὶ ἡ Πριγκίπισσα Σοφία. Εἰς τὸν σινηροδρό-
μικὸν σταθμὸν ἐγένετο πρὸς τιμὴν τοῦ πριγκι-
πικοῦ ζεύγους ἐπίσημος ὑποδοχὴ. Ὡς αὐθιμέ-
ρον ἐτηλεγράφησεν, ὁ Αὐτοκράτωρ παρέστη ἐκεί
ἀντιπροσώπως καὶ ἐδεῖχθη μετὰ ἐγκυρότητος
ἐκδηλώσεως τὸν γαμβρὸν Του καὶ τὴν ἀδελφὴν.
Τιμητικὴ φρουρὰ παρεβόλη καὶ

προχθές εις Πήλιον άπεπειράθη να εισέλθῃ εις τὸν Παγασητικὸν καὶ ν' άποβιβασθῇ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἀλλ' εἰς Τρίκκερι ἐκωλύθη διαταγῇ τοῦ Ἐτέμ, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι άπαγορεύει τὸν κατάπλουν τοῦ στρατοῦ ἐντὺς τοῦ Παγασητικοῦ, ἀναγκάσας οὕτω τὸ σῶμα ν' άποβιβασθῇ πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἀκτὴν τοῦ Πηλίου. Τὸ ἐπεισόδιον παρήλθεν άπαράτρητον. Χθὲς κατελήφθη ἡ Λάρισα, τὴν δὲ προσεχῇ Δευτέκαταλαμβάνεται καὶ ὁ Βῶλος.

—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διέταξε τὸν άστυνόμεν Δομοκοῦ νά εξακριβώσῃ, ἂν εἴνε ἀληθὴ ὅσα ἐρράρησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τοῦ τάφου τοῦ Φράττη, ὅτι δηλαδὴ εἶχον ἐκταφῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων τὰ ὅσα τοῦ αἰμυνήστου φιλέλληνοσ καὶ εἶχον διασκορπισθῇ, συνελέχθησαν δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν κατὰ τὴν κατάληψιν. Συγχρόνως διέταξε τὸν εἰρημέον άστυνόμεν νά ὑποβάλῃ τηλεγραφικὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς θέσεωσ εἰς τὴν ἀκριβῶς ὑρίσκεται ὁ τάφος, περὶ τῆς καταστάσεωσ εἰς τὴν εὑρίσκεται ἡ δὴ κλπ. Πρὸς τούτοις νά ληρθῇ μέριμνα ὅπως διατηρῆται καλῶς ὁ τάφος, μέχρις ὅτου μεταβῶσιν οἱ άπεσταλμένοι τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεωσ διὰ νά παραλάβωσι τὰ ὅσα τοῦ πολυπλάστου ἥρωσ.

— Κατ' ἐπίσημον τηλεγράφημα ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκίπισσας Σοφίασ χθὲς τὴν πρωίαν άνεχώρησεν ἐκ Βερολίνου μεταβαίνων εἰς Φρεϊδεσχοφ ἀνάκτορον ἐν ἐξοχῇ, ἐνθα παραμένει ἡ χήρα αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου. Τὸν Διάδοχον καὶ τὴν πριγκίπισσαν άπεχειρέτισεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμοσ μετὰ τῆς αὐτοκρατειρας καὶ πάντες οἱ άνώτεροι αὐλικοί. Εἰς τὸν σταθμὸν κατὰ τὴν ἀφίξιν εἶχε παραταχθῇ τιμητικὴ φρουρά, ἥτις ἀπέδωκε τὰς κεκανονισμένας τιμάς. Ὁ Διάδοχοσ εἰς Φρεϊδεσχοφ θά παραμείνῃ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, μεθ' ὃ θά ἀπέλθῃ εἰς Λονδίνον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸν οἶκον τοῦ ἡμετέρου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φίλου συμπατριώτου καὶ ἀντιπροσώπου κ. Μάρκου δικηγόρου, ἐφαιδρυναν ἐσχάτως οἱ ἀρραβῶνες τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν. τῆς Εὐφροσύνης μνηστευθείσας μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μίτση καὶ τῆς Μαρίας μετὰ τοῦ ἐμπόρου κ. Μιχ. Στεφάνου. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου»

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Ἰδε συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον)

Ἀκμάζει ὁμοσ παρ' αὐτὴν ἐν τῇ νήσῳ ἡ ἀξιόλογος μονὴ Ἐλεούσης ἡ πλουσιωτέρα καὶ εὐπρεπεστέρα (χάρις εἰς τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν φιλοπονίαν τῶν ἡγουμένων αὐτῆς) μοναδικὴ εἰς ὅλην τὴν Ἡπειρον μονὴ καὶ ἐτι μᾶλλον περίφημοσ κατορθούσα ἐκ μόνων σχεδὸν τῶν πόρων αὐτῆς νά συντηρῇ ἀξιόλογον Ἱερατικὴν Σχολήν. Τὴν σχολὴν ταύτην ιδρύσατο ὁ ἀείμνηστος Ἡγούμενοσ Ἐλεούσης Ἀβδακούμ ὁ Παπούλης καὶ κτίριον περικομψὸν καὶ λίαν κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκτίσεν ἐπὶ τῆς νήσου εἰς τὴν πρὸς τὰ Ἰωάννινα βλεπούσαν πλευρὰν αὐτῆς, καὶ ναὸν περικλῆ ἡγείρε παρ' αὐτῇ, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεταμορφώσεωσ τοῦ Σωτῆροσ, ἐξ οὗ καὶ ἡ σχολὴ τὸ ὄνομα φέρει. «Ἱερατικὴ τῆς Μεταμορφώσεωσ τοῦ Σωτῆροσ».

Ἀναλόγως δὲ τῶν πόρων, οὗ δύναται νά διαθέτῃ ἡ μονὴ πρὸς συντήρησιν τῆς σχολῆς οἱ καρποὶ ὑπῆρξαν ἀρκετὰ καλοί. Ὄντως ἡ Σχολὴ αὕτη εὐηργέτησε τὴν Ἡπειρον. Οἱ ἐξ αὐτῆς ἀποφοιτῶντες καλῶς περὶ τε τὰ ἱερὰ μαθήματα καὶ τὴν ἐλληνικὴν φιλολογίαν κατηρτισμένοι πρὸς δὲ καὶ ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις οὐκ ὀλίγας κατέχοντες καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν τέλειον ἐκμανθάνοντες, ἀσπάζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίαισ καλλίτεροι ἀναμφιβόλως πολλῶν ἱερέων τῶν πρωτευουσῶν πόλεων, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπιδίδονται εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἡδύναντο καὶ ὤρειλαν οἱ ἀπανταχοῦ Ἡπει-

μετὰ χαρῆς ἀναγγέλλουσα τοῦτο ἀποστέλλει θερμὰ συγχαρητήρια ταῖς μνηστευθείσαι, αἵτινες πεπρωκυμεναι διὰ σπανίων ἀρετῶν, θέλουσι καταστήσῃ εὐδαίμονα τὴν μέλλοντα αὐτῶν οἶκον.

— Μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ἐν Ἀρτῇ ἐτελεύτησεν ἡ Εἰρήνη Α. Παπαδημητρίου θυγάτηρ τοῦ κ. Κωνστ. Βρακοτσόλη, πεπρωκυμένη διὰ πολλῶν ἀρετῶν, νεαρῶτάτῃ καὶ μόλις πρὸ δυο ἐτῶν ὑπάνδρευθεῖσα. Τὸ ἄλγος τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ταύτῃ δοκιμασίᾳ εἴνε μέγιστον. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως ὁ Ὑψίστοσ παρηγορῇ αὐτοὺς.

— Ἀφίκοντο ἐκ Διασκοβειταίου καὶ άνεχώρησαν διὰ Κασσά ὁ κ. Νικ. Χαμόπουλοσ καὶ ὁ κ. Κωνστ. Τσέστησ.

— Ἀφίκετο ἐκ Πόρτο-Λαγῶ καὶ άνεχώρησεν εἰς Μπούλτσιν ὁ κ. Ἰωάν. Καραγιάννησ.

— Ἀφίκετο ἐκ Ἐάνθησ καὶ άνεχώρησεν εἰς Δόδραν ὁ κ. Χαρίσιωσ Παπαμίχοσ, ἐκ Κων/πόλεωσ καὶ άνεχώρησεν εἰς Ἰωάννινα ὁ ἐκ Βούλτσησ κ. Προκόπιωσ Παπαμιχαήλ.

— Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκησ καὶ άνεχώρησε διὰ Τσερβάριον ὁ κ. Λάζωσ Κωνσταντίνου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Φραγκάδεσ ὁ κ. Κωνστ. Βαροσιδῆσ, εἰς Στολόβον ὁ κ. Φίλιπποσ Χρήστου.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων/πόλεωσ καὶ άνεχώρησεν εἰς Ἰωάννινα ὁ ἐκ Ζήτησ κ. Γεώργ. Νικολαΐδησ.

— Ἀφίκετο ἐκ Σεβίαισ καὶ άνεχώρησεν εἰς Ἀρταίσταν ὁ κ. Δημήτ. Μίσιωσ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ ἐκ Πρεβέζησ κ. Δημήτ. Τραχανάσ.

— Ἀφίκετο ἐκ Μπάγιασ καὶ άνεχώρησεν διὰ Πέργαμον ὁ κ. Φίλιπποσ Νιτσόπουλοσ, ἐκ Κοκουλίου καὶ άνεχώρησε διὰ Σμύρνην ὁ κ. Χριστόδουλοσ Βαζήμασ.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἀταλάντην ὁ ἐκ Βωδουσησ κ. Κωνστ. Βέλτοισ ἐμποροσ.

— Νέοσ ὀνόματι Αεωνίδασ Κ. Ράπτησ ἐκ Στολόβου τοῦ Ζαγγορίου διαμένων ἐν Ρουμανίᾳ πλησίον τοῦ πατρός τοῦ άνεχώρησεν ἐκεῖθεν πρὸ 15 ἡμερῶν. Παρακαλεῖται ὅστις γινώσκει ποῦ εὑρίσκεται νά αἰδοποιήσῃ ἡμᾶς ἢ τὸν ἐν Πειραιεὶ διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Ἡπείρου» κ. Α. Στεφανιδῆν.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Λάξενα τῶν Κουσανοχωρίων ὁ ἐν Ἀστακῷ ἐμποροσ κ. Κωνστ. Γ. Τζούροσ. Ὡσαύτωσ άνεχώρησεν εἰς Πάτερον ὅπως ἐξακκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ὁ κάλλιστοσ νέοσ κ. Βασ. Χ. Γαρούφησ υἱὸσ τοῦ ἐν Βονίτῃ ἐμπόρου κ. Χ. Γαρούφη. Ὡς Πλήσια άνεχώρησεν ὁ ἐν Δεβαδεῖᾳ ἄρτοποιόσ κ. Δημ. Παπαδημητρίου καὶ εἰς Καλέντζιον ὁ ἐν Πάτραισ μετερχόμενοσ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βοηθοῦ φαρμακείου κ. Κ. Ι. Φρέττοσ.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων/πόλεωσ μεταβαίνων εἰς Τεργέστην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πωγώνιον ὁ κ. Βασίλ. Ζώνιασ.

— Σεβαστὴ κυρία καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἀραχοντικῶν οἰκογενειῶν, ἡ Ἐλένη Κονταλέξη, ἐτελεύτησε κατόπιν βραχυτάτης νόσου καὶ ἐκνευθῇ ἀφῆσασα ἄφατον λύπην εἰς πάντας τοὺς προσφιλεῖς συγγενεῖς καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς κ. Κ. Κουταλέξην, ὄντινα

ρῶται νά συντρέξωσι καὶ ὑποστηρίξωσι τὸ λαμπρὸν ἔργον ὅπερ ἀπὸ ἐτῶν ἤδη τελεῖ ἡ σχολὴ αὕτη καὶ ἀσύγνωστοσ τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἀκνὴ αὐτῶν ὡσ καὶ τῶν διαπόντων τὰ τῆς Ἐκκλησίαισ ἀλλ' αὕτη ἂν καὶ μεγάλως περιορίζει τὸν προορισμὸν τῆς σχολῆς δὲν συντελεῖ ὁμοσ νά δυνθῇ ν' ἀρνηθῇ τις τὴν φιλοπονίαν καὶ τὸν ζῆλον τῶν ἐν αὐτῇ διδασκόντων, εἰς οὗ δίκαιοσ ὀρεῖται ἐπαίνοσ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Βον

Ἐναντι τῆς νήσου εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῆς λίμνης μέρος προέχει τὸ προῦριον τῶν Ἰωαννίνων ἐκτισμένον ἐπὶ ἀποκρήμου καὶ ὀχυροῦ βράχου. Ἀποτελεῖ τοῦτο χερσόνησον περιβεβημένην ἐκ τῶν τριῶν μερῶν ὑπὸ τῆς λίμνης, τάφροσ δὲ εὐρεῖα ἀποχωρίζει αὐτὸ ἀπὸ τῆς πόλεωσ. Οἰκοῦσι δ' ἐν αὐτῷ Ὀθωμανοὶ καὶ Ἰσραηλιταὶ μὴ ἐπιτρεπομένου εἰς χριστιανούσ νά κτήσωσιν ἐκεῖ οἰκίαν ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐξώσεωσ αὐτῶν. Οὐδὲν τοῦτο παρουσιάζει τὸ ἀξιόλογον. Αἱ ἐντὸς αὐτοῦ οἰκίαι εἴνε κατὰ τὸ πλεῖστον παλαιαὶ καὶ οἱ δρόμοι στενοὶ καὶ ἀκαθάρμοι. Ἐπὶ τῶν δύο αὐτοῦ πρὸς τὴν λίμνην ἀκρωτηρίων ὑπάρχουσιν ἐκτισμένα ἀξιόλογα τεμένη, ὧν τὸ πρὸς Β. Α. κτισθὲν ὑπὸ Ἀσλάν πασᾶ ἀντικατέστησε τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου καθ' ὃ εἴπομεν.

Εἴνε καὶ ἐκ τοῦ μέρουσ τούτου μαρτυρικῶτάτῃ ἡ θία τῶν περὶ καὶ τῆς κατὰ τὴν ἐκτεταμένης λίμνης, πλεῖστοι δὲ ἐνεκὰ τούτου ἀνερχόμενοι εἰς τὸν περίβολον τοῦ τεμένουσ τούτου, ὡσ μαρτυροῦσι τοῦτο καὶ τὰ ἐπὶ τῶν κίωνων αὐτοῦ ἀναγεγραμμένα ἀπειράριθμα ὀνόματα, ἐν αἷσ σώζεται ἀπὸ ἐτῶν διὰ μολυβδόσ ἰσοχείρως γαλλιστὶ γεγραμμένον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ αἰμυνήστου συγγραφέωσ τῆς Χρονογραφίαισ τῆς Ἡπείρου καὶ τούτων ἄλλων πολυτίμων συγγραμμάτων

ἐγκαρδίωσ συλλυπούμεθα ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ συμφορᾷ.

Ὁ γνωστότατοσ ἐν τῇ ἐκλεκτῇ τῶν Ἀθηνῶν κοινωνίᾳ ἐπὶ ἄκρᾳ εἰδικότητι κ. Χρῆστοσ Τζανίδησ Ἡπειρώτησ ὁ ἐπὶ θείαν διευθύναν τὸ ἐν Κηφισσίᾳ Ξενοδοχεῖον Μελᾶ κατεῖδον τὴν ἑλλειψιν ἐξοχικοῦ κέντρου καταλλήλου πρὸς τοὺς ἀνκρίμους θαμῶνασ τῆς θελκτικωτάτης Κηφισσίαισ ἱδρυσε πέρυσιν ἐν τῷ κτήματι τοῦ κ. Κ. Δόστη τὸ Ξενοδοχεῖον ἡ «Δημήτρεω» ὅλωσ ἀνεξάρτητον τοῦ πρώτου. Τοῦτο δὲ ἐντελῶσ μεταρριθμίσας ἐφέτωσ μετωνόμασε «Ξενοδοχεῖον ἡ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ τῆς Κηφισσίαισ», ἵνα καὶ ὀνόματι καταστῇ ἐνάμιλλον ὅπως καὶ πράγματι εἴνε πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναισ ὁμώνυμον αὐτοῦ. Δωμάτια εὐρεῖα καὶ εὐάερα μετὰ καινουργῶν καὶ πλουσιωτάτων ἐπιπλῶν, ἀναγνωστήριον, σφαιριστήριον, ζαχαροπλαστεῖον, ἀναλαμβάνον πᾶσαν παραγγελίαν, ὥστε οἱ ἐν Κηφισσίᾳ παραθερίζοντες νά μὴ καταφεύγωσιν εἰς Ἀθήνας, ζυθοπωλεῖον, κήποσ ἀνθοπώλιστοσ καὶ ὁμοσρώτατοσ μετὰ πιδάκων, λουτρῶνεσ, νέοσ φωτισμὸσ δι' Ὀξυλευνίου, θέατρον θερινὸν τιθέμενον εἰς τὴν διαθέσιν παντός καλλιτέχνοσ ἐπιθυμοῦντοσ νά δώσῃ παραστάσεισ κτλ. κτλ. Τὸ table de hote ἐν αἰθούσῃ εὐρυχωροτάτῃ καὶ διὰ 200 συνδαιτυμόνασ καὶ τὸ restaurant à Carte διὰ μετρίωτερα βαλάντια ἐν ἰδιωτέρᾳ αἰθούσῃ ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ ὑπὸ τὴν εὐσκιον πλάτανον, ἀμυλλῶνται πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἐν Εὐρώπῃ, φαγητὰ ἀρίστησ ποιότητοσ ὑπὸ ἀρχιμάγειρον τὸν κ. Γ. Χριστόπουλον ἐπὶ 12ετίαν διευθύναντα τὸ μαγειρεῖον «Μεγ. Βρετανίαισ Ἀθηνῶν», καθαριότησ, ἀφθονία τῶν πάντων καὶ προθυμοτάτῃ ὑπηρεσία, ἰδοὺ τὰ συστατικά δι' ὧν τὸ νέον ἱδρυμα θά καταστῇ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδὸσ τοῦ. Ἄξιωσ διὰ τοῦτο πολλῶν συγχαρητηρίων εἴνε ὁ φίλον πόλοδοσ κ. Χρ. Τζανίδησ ἀναπληρώσας ἑλλειψιν, σπουδαιωτάτῃ ἐν Κηφισσίᾳ Ἀπλῇ ἐπίσκεψιν εἰς τὴν «Μεγ. Βρετανίαν τῆς Κηφισσίαισ» θά πείσῃ πάντα περὶ τῆς ἀληθείαισ τῶν εἰρημένων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

— Δ. Μ. Ἀλεξανδρεία. Ἐπιστολὴ σασ ἐλήρθη εὐχαριστοῦμεν θερμῶσ.—Β. Μ. Σαρδεχίτ. Συνδρομὴ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν — Γ. Σ. Λαμία. Ἐπιστολὴ σασ μετὰ συνδρομῶν ἐλήρθη.—Μ. Πιτέσι. Σᾶσ εὐχαριστοῦμεν θερμῶσ διὰ τὰς πληροφορίες τοῦ ζητουμένου νέου, ἃς θά ἐκιδιδάσωμεν εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΛΑΛ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Γραμμὴ Ἀγίων 40

Ἀπὸ πολλοῦ τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἀτμοπλοίας Τζῶν Μάκ Δουλάλ καὶ Βάρβουρ ἤρξαντο προσγγίζεσθαι εἰς Ἀγίους 40. Ἐκ Πειραιῶσ ἀναχωροῦν Σάββατον πρωὶ (8 π. μ.), εἰς Ἀγίους 40 δὲ φθάνουσιν τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακήσ.

Παναγ Ἀραβαντινοῦ καὶ Χαραλάμπουσ Ἀρεταίου.

Ἡ πόλις Ἰωαννίνων, μεθ' ἥσ τὸ προῦριον συγκοινωνεῖ διὰ δύο κυρίωσ πυλῶν, σχῆμα ἔχουσα δικεφάλου αἰετοῦ, ὡσ εἰ ἐνεχαράχθη διὰ ταύτησ τὸ σύμβουλον τῆς Ἡπειρωτικῆς δυναστείαισ, εἴνε ἐπὶ λόφου ἀμφιθεατρικῶσ ἐκτισμένη, εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς ὁμωνύμου λίμνησ. Ἡσ τὰ ὕδατα διχθρέχουσιν τὰς χαμηλοτέρας αὐτῆσ συνοικίαισ.

Πότε ἐκτίσθη ἡ πόλις δὲν εἴνε ἀκριβῶσ ὠρισμένον διότι δυστυχῶσ καὶ τῆς Ἡπείρου ἱστορία πλήρησ δὲν ὑπάρχει καθ' ὅσον ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων οὐδὲν πλὴν ἀποσπασμάτων τιμῶν διεσώθη μέχρις ἡμῶν οὕτω ἐκ τῶν δέκα ἐξ βιβλίων τοῦ τῆς Ἡπειρωτικῆσ συγγραψάντοσ Κριτολάου οὐδ' ἐν διεσώθῃ. Ἐκ τῶν ἱστοριῶν δὲ τοῦ Θεοπόμπτου τοῦ Χίου μόλις μικρὸν χωρίον ὅπερ τὸν τόμαρον ἀπορᾷ ὁ Πλίνιοσ μετὰ διεσῶσεν. [Πάλλησ] Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων τὸ μόνον ἱστορικὸν βιβλίον, ὅπερ πολλὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῆς ἱστορίαισ ἠδύναντο νά διαφωτίσῃ, ὁ Κουβαράσ δυστυχῶσ δὲν διεσώθη, πλὴν ὀλίγων ἀποσπασμάτων. Οὕτωσ ἐκῆν ἐν τῇ πυρκαϊᾷ τοῦ 1820 μετ' ἄλλων χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκησ Μπαλάνου.

Ὁ Banduri ὁμοσ πρὸς δν παραπέμπει ὁ Pouqueville μνηστὴν ποιεῖται ἐκ θέσεωσ Ἀνδρονίκου τοῦ Αὐτοκράτοροσ περὶ ἐπισκόπων ἐν τῇ ἀναφέρονται ἐπισκόποι Ἰωαννίνων μέχρι τοῦ 673. Ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ἡ πόλις ἐκτίσθη περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑκτῆς ἐκατονταετηρίδοσ ἡ πρότερον. Ἐτχον δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο τὰ Ἰωάννινα οὐχὶ ἐξ Αὐτοκράτοροσ τινὸσ ἢ ἀνακτοσ Ἰωάννου (μὴ ὑπάρξαντοσ τοιοῦτο πρὸ τῆς κτήσεωσ αὐτῆσ) ἀλλ' ἐξ ὀνόματοσ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου εἰς δν ἡ πόλις ἦν ἀφιερωμένη. (Ἀκολουθεῖ).